

De små steder: Nørresundby

Nørresundby LM er LM's nordligste kreds. Der er forkyndende møder onsdag aften og et enkelt søndagsmøde om måneden. Et månedligt møde begynder dog tidligere og slutter med fællesspisning. Der er program for både børn og voksne, og mødet er godt besøgt af både børnefamilier, unge og ældre.

Kredsen har både en børneklub med børn fra lokalområdet og en lille LMU. Bibelstudiegrupperne er en vigtig del af kredsens måde af være menighed på. Kredsen holder til i IM's missionshus, hvor LUMI Radio i Aalborg også har til huse. En god flok mennesker fra LM Nørresundby er involveret i at producere radioudsendelser til lokalområdet.

Jesus-vidne i teltet i Rødovre

Skuespiller Dina Al-Erhayem fortalte om sin kristne tro, da den lille LM-kreds i Rødovre inviterede til "Jesus i teltet"

AF KARIN BORUP RAVNBORG

For 20. år i træk inviterede den lille LM-kreds i Rødovre til arrangementet "Jesus i teltet". Det foregik i dagene 21.-24. august i området, der kaldes Kærene, som er et socialt boligbyggeri med mange beboere af anden etnisk herkomst.

Med børnemøder, hoppeborg og fællesspisning forsøger LM-kredsen sammen med LM's tværkulturelle konsulenter og børnekon-sulenter at få områdets børn og deres forældre i tale.

Ingen fingre imellem
Den første aften, onsdag efter fællesspisningen, var den dansk-irakiske skuespiller og tidligere tv-vært Dina Al-Erhayem inviteret til

at komme og fortælle om sin kristne tro.

Hun er opvokset i et ateistisk hjem, men kom for ti år siden til tro på Jesus og blev døbt.

Og der blev ikke lagt nogen fingre imellem, fortæller tværkulturel konsulent, Claus Kristensen, som er en af arrangørerne.

"Hendes klare vidnesbyrd om Jesus som en levende realitet i hendes liv gik meget tydeligt igennem til tilhørerne."

Og det passer meget godt ind i et boligområde som Kærene, hvor børnene er meget frimodige og spørger til en masse om kristendommen, fortæller LMBU-konsulent Maria Legarth.

Som noget nyt inviterer arrangørerne beboerne til et par opfølgende arrangement i løbet af efteråret.

FOTO: ANKER NIELSEN

"Det kræver visdom at spise en fisk"

Etiopisk bibelskolelærer underviste skandinaviske kirkeledere om Helligåndens virke

AF KAJA LAUTERBACH

"For 14 år siden sagde en kirkeleder i Addis Abeba til mig, at han i et syn havde set mig stå foran en forsamling af skandinaver. Jeg slog det hen, men nu kan jeg se, at det var et profetord, som er gået i opfyldelse i dag."

Det sagde Temesgen Galla fra Etiopien i et foredrag på Nordisk Indremissions Råd (NIR) lørdag den 24. august. Her var 38 nordiske ledere samlet i Indre Missions hus Bethesda i København.

NIR er et forum, hvor ledere fra de nordiske vækkelses-

bevægelser – Island, Færøerne, Norge, Sverige, Finland og Danmark – samles hvert tredje år for at inspirere og opmuntre hinanden.

Intet uden Helligånden
Temesgen Galla har tidligere været lærer på Tabor Evangelical College i Hawassa og underviser nu på Fjellhaug Internationale Høgskole i Norge. Han gav sig selv prædikatet "luthermatiker".

Med denne sammetrækning af lutheraner og karismatikere mener han, at han holder fast ved Bibelens ord som grundlaget for alt, men også giver plads for, at Hel-

ligånden kan manifestere sig:

"Man kan ikke prædike Guds ord uden Helligåndens kraft og udrustning."

"Jesu disciple havde gået sammen med deres mester i tre år og havde været øjenvidner til opstandelsen. Men det var først, da Helligånden vækkede disse 'sovende' oplevelser i dem, at de begyndte at prædike og vidne."

Fiskeben og godt kød
Misbrug og misforståelser af nådegaverne skal ikke få kirken til at opgive at have med Helligånden at gøre, mener Temesgen Galla og

henviste til det etiopiske ordsprog: "Det kræver visdom at spise en fisk."

"Hvis de mange ben får én til at opgive på forhånd, får man heller ikke glæde af det gode kød," forklarer han.

Men hvis man skal sortere mellem misbrug og Helligåndens gaver, skal man tilbringe tid med Helligånden for at lære ham at kende, understregede han.

"Vi skal være ydmyge og modige nok til at gå ud på en rejse med Helligånden. Ikke for at få noget, Gud ikke har givet os før, men for at opleve det, vi har, på en ny måde."

LS ►► Planlægningen af Landsmødet 8.-10. maj 2020 er i fuld gang

LS-NYT ►

Landsstyremødet (LS) den 23.-24. august. Ved vicegeneralsekretær Carsten Skovgaard-Holm

Udvalgsrapport

På LS' bord lå en rapport om, hvordan LM kan få nye og unge prædikanter. Et udvalg havde analyseret situationen og kom med nogle anbefalinger. LS mener, at det er en vigtig sag, som der skal arbejdes grundigt med. Rapporten vil blive sendt ud til afdelingsstyrelserne, og den skal på dagsordenen til kommende Landsgeneralforsamling (LGF) og Lærerådsmøde.

Dagsorden

Dagsordenen til efterårets LGF blev behandlet. Blandt punkterne er familiearbejdet, nådegavepraksis og international mission. LS kom også med input til formandsberetningen.

Skoleforstandere

Forstanderne fra LM's efterskoler og LM's højskole var på besøg. Arbejdet på skolerne er kommet godt i gang efter sommer, men kampen om nye elever er skærpet de senere år. Der kommer ikke længere den samme store procentdel fra LM-

baglandet. Drøftelsen gik blandt andet på, hvor eleverne menigheds-mæssigt kommer hen efter deres tid på LM's skoler. Flere af skolerne har elever med anden etnisk baggrund end dansk, hvilket er glædeligt. Det aktuelle emne om kønsidentitet blev også vendt. Det er vigtigt, at skolerne følger med i udviklingen på dette område og har føling med tingene.

Økonomi

LM's økonomi i 2019 følger i store træk samme udvikling som tidligere år. Skal budgettet hænge sammen, kræver det mange gaver sidst på året.

LS drøftede budget 2020. Det ser ud til at kunne blive et budget i balance. Der skal foreligge et færdigt budgetforslag til vedtagelse på LGF sidst i oktober.

Rekruttering

LS blev opdateret på situationen vedrørende rekruttering af nye missionærer. Vi beder om fem nye missionærfamilier i år. Der er allerede aftale med to ægtepar, og der er i øjeblikket positiv proces med yderligere et par stykker. Der er fortsat grund til at bede.

Kloden kalder

LS er inde i et forløb over en række møder, hvor artikler fra 150-års jubilæumsskriftet bliver drøftet. Denne gang var det kapitlet "Kloden kalder", som handler om international mis-

sion. Er der brug for nytænkning af international mission? Hvad er et rimelig antal missionærer? Må vi acceptere flere korttidsudsendelser, og hvordan kan det ske? Skal LM øge indsatsen for syd-syd mission, hvor vi støtter lokale til at blive missionærer og gå videre til nye områder eller lande? Det var nogle af de spørgsmål, som LS luftede. Mange af disse forhold må samles op i en ny strategiproces frem mod 2021, hvor den nuværende strategiperiode udløber.

Landsmøde 2020

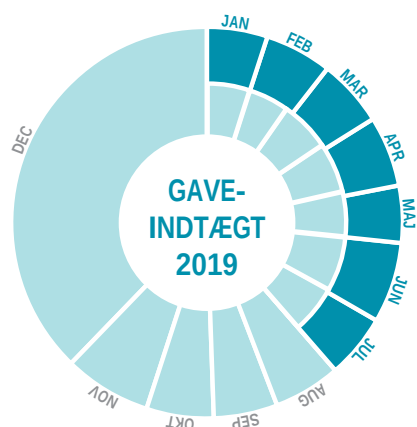
Planlægningen af Landsmødet den 8.-10. maj 2020 er i fuld gang. LS blev orienteret om prædikanterne og planlægningen af musikken. En vigtig del af landsmødet er ledelsens drøftelse af organisationens arbejde med LM'erne. LS forholdt sig til form og forløb af denne sektion i landsmødet.

Familieudvalg

Den nye familiekonsulent skal have et familieudvalg at arbejde sammen med som sparringsgruppe. Der forelås oplæg til kommissorium for udvalget og til sammensætningen af gruppen.

Konference

Det er besluttet, at der skal holdes landsprædikantkonference i foråret 2022. LS drøftede sammensætning af planlægningsudvalg, emner og profil.

Bare det snart var jul

Det begynder at blive lidt for spændende. Ikke fordi det ser dårligt ud med gaveindtægterne lige nu. I årets første syv måneder er der indkommet det, vi havde håbet. Faktisk lige på budgettet. Tusind tak for det!

På den anden side er det kun knap 39 procent af det, vi har brug for i gaveindtægter. Med andre ord er det lidt for spændende endnu engang. For kommer de sidste 9,9 mio. kr. i løbet af de sidste fem måneder? Kommer der nok gaver ind til at dække vores udgifter i 2019? Bliver december 2019 en god gavemåned?

Behøver vi vente til jul for at se, om det også går denne gang? Missionsindsatserne er godt i gang lige nu – på forventet efterbevilling til jul. Støt allerede nu LM's arbejde – se mere information på dlm.dk/stoet.

Johnny Lindgreen, resursechef

ESSENS ►

AF SØREN S. SØRENSEN
GENERALSEKRETÆR
SSS@DLM.DK

Der er noget særligt over det at være gæst. Det første, man lærer som missionær i udlandet er, at man blot er gæst. Man må spørge sig frem om alt, og selv ens arbejdsopgave handler om at gøre sig selv undværlig, så de nationale kristne ikke har udfordringer med at bære tjenesten videre, når man selv er rejst hjem.

Vi er mange missionærer, som har måttet erkende, at det ikke altid er så enkelt at

Den gæstfri gæst

arbejde under de forhold, at man kun er gæst. Men anliggendet er positivt og bæredygtigt, og egentlig ligger det aspekt i alle kristnes livsførelse. Vi går ud og ind af menneskers liv og gæster hinanden. Hvis vi ikke stille og roligt vinder tillid hos det andet menneske, får vi hellere ikke adgang.

Gæsteperspektivet må vi ikke glemme i vores møde med søgende mennesker. Jesus var selv bevidst om det og det endda på trods af, at han ejer alt. Lazarus, Martha og Maria var vant til, at Jesus gæstede deres hjem, og det blev helt afgørende for Zakæus' gudsliv, at Jesus inviterede sig selv hjem til ham som gæst.

Det var ellers ikke populært, læser vi i Luk 19, 7: "alle, der så det, gav ondt af sig og

sagde: 'Han er gået ind som gæst hos en syndig mand.'" Vi har brug for at lære at gæste hinanden noget mere. Også i de hjem, hvor det ikke ligefrem er lysten, som driver os. Men hvor kaldet fra Jesus nøder os.

Den kristne opgave er ikke kun at være den gode vært, der modtager gæster, men også at være den gode gæst. Jesus viser os et grundprincip, at han vil møde mennesker, hvor de er. Af samme grund betyder det noget for folk, at man som præst har flere af sine samtaler i hjemmene hos dem, som står foran en kirkelig handling. Ikke mindst ved begravelssamtaler. For her kan de føle sig hjemme.

Andre gange er det en stor hjælp, at man ikke skal være hjemme. Og gæstfrihed

er også en central kristen gerning. Formålet er det samme, at få folk til at føle sig hjemme. I Hebræerbrevet formaner de kristne ligefrem til at huske på, at ved at være gæstfrie har nogle af jer uden at vide det haft engle på besøg som gæster (13,2).

Hvis du mangler anledninger, får du en til næste år. Bibelselskabets udgiver *Bibelen 2020* til marts. Det er en ny bibeloversættelse på hverdagsdansk, som jeg ikke kender, men har interesse i at lære at kende. Og så kan jeg jo ligeså godt spørge mine naboer, om de har lyst til at læse i den sammen med mig. Og som gæst eller vært skal jeg ikke kunne svare på alle mulige spørgsmål, men blot åbne mit hjem eller besøge andres.

tro &
mission

Udgiver

Luthersk Mission
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
T 48 20 76 60
E dlm@dlm.dk
W www.dlm.dk
Ekspedition: Man-fre 10-15
(onsdag dog 11.15-15)

Tryk Skive Folkeblad
Oplag 3.600.
ISSN 1601-975X
Tro & Mission (online)
ISSN 2446-4147

Kode til netudgave

i193 for 3. kvartal 2019
v192 for 2. kvartal 2019

Bibeltitater er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992.

Redaktion

T 48 20 76 80
E tm@dlm.dk
Birger Reuss-Schmidt, ansv. red.
E brs@dlm.dk
Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Karin Borup Ravnborg, journalist
Ole Solgaard, journalist
Idee og artikelforslag modtages gerne.
Avisens indhold er ikke nødvendigvis udtryk for LM's ledelses holdninger.

Abonnement

Danmark: 425 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 200 kr. pr. år.
Udlandet (herunder Færøerne og Grønland): 525 kr. pr. år.
Netabonnement: 200 kr. pr. år (unge under 30 år: 110 kr. pr. år)
Alle beløb + 40 kr. i gebyr, hvis man ikke er tilmeldt betalingservice.
Abonnementet løber, til det bliver opsagt.
Ved adresseændring bedes oplyst både gammel og ny adresse.

Annoncer

Annoncer til næste nummer skal være redaktionen i hænde senest tirsdag den 3. september 2019.
Grundpris: Kr. 10,10 pr. spalte-milimeter
Småannoncer kun for private: 130 kroner for de første 25 ord (inkl. overskrift).
Derefter 6,50 kroner pr. ord.
Max. 50 ord i alt.

Støt LM

Gaver til missionsarbejdet sendes til konto 2230 - 0726496390 eller via MobilePay 66288.
Se også dlm.dk/stoet.

NYDØBTE ALFREDO ►► Det er vigtigt, at man bliver ved med at få fyldt på, for ikke lige så stille at glide væk fra troen

Peru: Hele familien blev døbt

Faderens kristne bror blev ved med at fortælle om Jesus og invitere børnene med i kirke

AF EMIL SOLGAARD
MISSIONÆR I PERU

Udfordringen ved at skulle forvandle en simpel banankage til en festkage med en dags varsel blev langt overgået af glæden ved beskedene om, at der dagen efter – den 11. august – skulle være dåb af en familie på fem i vores kirke, Nuestro Salvador, der ligger i bydelen Hunter i Arequipa.

Grunden til det korte varsel var, at Alfredo, faderen i familien, arbejder som ingeniør i en mine, hvor han også bor 20 dage ad gangen, og at det derfor havde været lidt svært at finde en mulig dåbsdato.

Mens duften af kage spredte sig i vores hjem, gik jeg og nynnede forskellige danske dåbssalmer, men mange af dem passede ikke rigtigt til lejligheden, fordi det ikke var små søde babyer, der skulle døbes.

Mærkbar spænding
En stor glasskål med vand var fundet frem til dagens anledning, og dåbscertifikaterne blev underskrevet, mens vi sad i kirken og ventede på, at gudstjenesten gik i gang.

Det var tydeligt at mærke, at det ikke var noget, der

Den 11. august blev en familie på fem døbt i kirken Nuestro Salvador i Arequipa. Her er det otteårige Fernando.

skete hver søndag. Glæden og spændingen var også til at mærke på den næstældste dreng i familien, Fernando på otte år, der iført skjorte og slips stolt kom hen til mig i løbet af søndagsskolen og sagde: "I dag skal jeg døbes".

Bror fortalte om Jesus
Alfredo fortalte mig, hvordan hans forældre tidligere havde været lidt med i en evan-

gelisk kirke, men at de lige så stille var gledet væk fra kirken og troen. Til gengæld var hans bror blevet kristen for flere år siden og var blevet ved med at fortælle ham om Jesus og invitere børnene med til forskellige kristne arrangementer.

Sidste år begyndte Alfredo og familien at komme mere fast i kirke og i en bibelstudiegruppe sammen med den

kristne bror, og da broderen i maj flyttede til Colombia som missionær, tog præstefamilien i vores kirke over.

Da familien gav udtryk for, at de gerne ville døbes, gennemgik de et dåbsoplæringsforløb, indtil de var klar til at blive døbt.

Menigheden er vigtig
Flere bibelvers om dåb blev læst op, før deres fint op-

satte hår blev overhældt med tre håndfulde vand i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn, og løfterne om genfødsel til et nyt liv som en del af Guds kirke blev fuldført skjult for vores øjne.

I forhold til disse løfter betonedes Alfredo også over for mig vigtigheden af menighedens indsats i forhold til at følge op på den døbte

familie. Sandsynligvis med sine egne forældres historie i baghovedet sagde han:

"Det er vigtigt, at man bliver ved med at få fyldt på, for ikke lige så stille at glide væk fra troen. Det er derfor også vigtigt at blive ved med at invitere med i kirke."

Et stille under
Plasticstolene, som udgør kirkebænkene, blev efter gudstjenesten rykket ud langs væggene, hvorefter de medbragte lækkerier og dåbsfamiliens hjemmelavede mad blev serveret. Alfredos søstre havde kokkereret sammen med hans kone.

Søstrene er ikke kristne, men Alfredo gav udtryk for, at han håbede på, at hele hans familie blev kristne, så de også kunne blive frelst. De var med til fejringen efter gudstjenesten, og flere af dem har også været med i kirke nogle gange.

Under gudstjenesten passerede et stort optog forbi udenfor, hvor udklædte dansere og musikere fulgte efter en Jomfru Maria-figur, der blev båret på et podium. Larmen af blæseinstrumenter, trommer og skralder stod i kontrast til det stille under, der foregik i familiens møde med vandet og ordet.

Mens vi spiste banankage, blev der festet i himlen.

Bibelskole fejrer elevhold nummer 25

Afslutningsfesten på Phnom Penh Bible School er også en udsendelse til en ny tjeneste, siger missionær

AF KAJA LAUTERBACH

På Phnom Penh Bible School (PPBS) forstår man at fejre, når de studerende har bestået og afsluttet deres studier. Det fortæller missionær Kent Kjær Andersen, der underviser på skolen i systematisk teologi.

Den 9. august var der en tre timer lang fest til markering af, at 25. årgang havde afsluttet deres bachelor i teologi på skolen.

"Selv om det var jubilæum, var fejringen ikke

større end normalt, men det var enormt festligt, og der blev gjort langt mere ud af det, end jeg har oplevet på universitet i Danmark. Her fik jeg bare et brev, da jeg havde bestået min Master," siger han.

"Samtidig virker afslutningsfesten også som en form for udsendelsesfest, hvor det bliver markeret, at kandidaterne nu er klar til at begynde på noget nyt."

Seks bachelorer
I år var der kun seks, der havde afsluttet deres ba-

chelor på PPBS. Men med deres familier og gæster – blandt andre lokale præster, der støtter meget op om PPBS – deltog op mod 150 i afslutningsfesten.

Ud over lovsangsdans og vidnesbyrd indeholdt programmet en prædiken ved pastor Sar Paulerk.

"Han er meget respekteret og en af de ældste kristne i Cambodja. Han har været leder af både en undergrundskirke og stort set alle kristne organisationer i landet," fortæller Kent Kjær Andersen, der har været missionær i

Cambodja siden 2014.

Ud over undervisning på PPBS er Kent Kjær Andersen ansvarlig for skolens bibliotek. Han (er også leder af planlægningen af) den Masteruddannelse, som PPBS starter op til december.

Han forklarer, at det sker i samarbejde med Asian Theological Association og kommer til at bestå af ti intensive kurser i forskellige fag i løbet af halvandet år.

"Formålet er at styrke fagligheden hos dem, der kommer ud at arbejde i kristen tjeneste."

Årets afgangshold fra Phnom Penh Bible School. Seks havde afsluttet deres bachelor, og en enkelt havde gennemført Extension Education Programme.

FOTO: KENT ANDERSEN

LARS B. LARSEN ►► Det er nødvendigt, at hele menigheden arbejder med. I vores pluralistiske tid har børnene brug for at kunne spejle sig i andre voksne end deres forældre

Nyt materiale vil gøre børnene til de vigtigste i menigheden

LMBU satser på at erstatte sit nuværende undervisningsmateriale med det amerikanske Awana, som samtænker trosoplæring i både hjemmet og menigheden

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

"Hver generation har ansvaret for at give evangeliet videre til næste generation. Det ansvar må vi ikke svigte, og derfor er der behov for, at børnenes forældre, klubledere og hele menigheden arbejder meget tættere sammen om denne store opgave."

Det siger Lars B. Larsen, der er landsleder for Luthersk Mission Børn og Unge (LMBU) om baggrunden for, at LMBU nu har truffet en principbeslutning om at indkøbe det amerikanske AWANA-materiale.

Er muligt at vende udviklingen
Inspirationen kommer fra det norske Indremisjonsforbundet (tidligere Vestlandske Indremisjonsforbund), som har satset stort på materialet. De er i fuld gang med at oversætte det omfattende undervisningsmateriale, som i sin fulde version består af sæt med tre forskellige hæfter per halvår til børn, klubledere og forældre til aldersgruppen 2-18 år.

I Norge har man erfaret, at det med hjælp af materialet er muligt at ændre udviklingen med konstant faldende tilslutning til det kristne børnearbejde.

Baggrunden for satsningen er også, at det nuværende tekstsystem, som bruges i børne- og juniorarbejdet i LMBU, er ved at være udsolgt.

"Jeg er ikke bløjet tilhænger af koncepter, for de passer altid kun på nogle og ikke på alle. Men jeg er meget optaget af grundtankerne i Awana. Det rammer lige præcist det, vi vil i LMBU. Vi er sat i verden for at give evangeliet videre til den næste generation," siger Lars B. Larsen, der dog også tilføjer, at han er meget ydmyg over for opgaven.

Hele menigheden arbejder med
Han er blandt andet optaget af materialets fokus på, at

Awanas undervisningsmateriale er nøje tilpasset de enkelte aldersgrupper og har til formål at styrke samarbejdet mellem hjem og menighed, fortæller Lars B. Larsen.

børnenes trosoplæring sker i et nært samarbejde mellem klubledere, forældre og hele menigheden inklusive menighedens ledelse.

"Awana er meget tydelige omkring, at børne- og ungdomsarbejdet ikke skal foregå løsrevet fra menigheden. Derfor er det en åndelig ledelsesopgave for kredse og menigheder at sikre bedst mulige betingelser for den næste generation. Den sag skal på dagsordenen, og det er nødvendigt, at hele menigheden arbejder med på det. Det har jeg ikke i samme grad mødt i andre materialer," siger LMBU-lederen.

Han mener også, at børnene netop i vores pluralistiske tid har brug for at kunne spejle sig i andre voksne end deres forældre.

"De har brug for gode relationer til andre voksne, der lever efter de bibelske værdier. Der findes et afrikansk ordsprog, der siger, at 'it takes a village to raise a child' (på dansk: Det kræver en hel landsby at opdrage et barn). Jeg vil sige: 'it takes a church to reach a child' (på dansk: Det kræver en hel menighed at nå et barn med evangeliet)."

Læne sig op ad nordmændene
LMBU-lederen hæfter sig også ved, at det amerikanske materiale er meget gennemarbejdet, så man kommer gennem hele Bibelen, samtidig med at forkyndelsen er tilpasset børnenes aktuelle udviklingstrin.

Når børnene kommer op i teenageårene, tager man således både etiske og apologetiske emner op, som for eksempel om man kan stole på Bibelen, om forholdet til videnskaben med videre.

Det er dog ikke sikkert, at LMBU vil abonnere på hele pakken med det omfattende materiale. I den fortsatte proces vil man især læne sig op ad Indremisjonsforbundet i Norge, som allerede har foretaget en million-satsning i Awana.

Det betyder også, at materialet kan oversættes fra norsk, og måske kan nogle af hæfterne til de voksne også bruges på norsk uden at blive oversat.

Store udfordringer, men LMBU går i tro
Lars B. Larsen understreger, at der endnu ikke er indgået en aftale med Awana, og at der derfor kun er tale om en principbeslutning fra LMBU's side. Sidst i september tager en delegation fra LMBU til USA og mødes med Awanas ledelse og lederne af det norske Awana, og så skal det vise sig, om man kan blive enige om et samarbejde og prisen for det.

Det er ikke afklaret, hvor stor en økonomisk investering, tekstsystemet vil kræve af LMBU, men i hvert

fald bliver det nødvendigt med en projektleder på fuld tid til at få materialet gjort tilgængeligt på dansk. Også her er der en udfordring.

"Vi har i vores budget råd til en projektleder på halv tid, så vi skal have fundet de penge, vi mangler. Men vi slår stillingen op alligevel og går i tro," siger Lars B. Larsen.

Han håber meget, at det vil lykkes at føre satsningen ud i livet og er derefter klar til en kæmpeudfordring i form af at rulle det ud i LMBU-klubberne. Men også her er der grund til at se til Norge. Nogle steder i Norge er man meget ambitiøse og bruger hele pakken. Andre steder slår man mindre brød op.

"Jeg kan blive helt forpustet, når jeg ser, hvor meget Awana kan fylde i en menighed, men den store udfordring for os bliver jo at tilpasse det til danske forhold. Og når det både kan bruges i amerikanske megakirker og i små husmenigheder i Mongoliet, så finder vi nok også en vej frem," slutter LMBU-lederen.

Awana

Awana er en missionsorganisation, som tilbyder kirker og organisationer et solidt undervisningsmateriale med det formål, at børn og unge lærer Jesus at kende.

Organisationens lidt mærkelige navn er begyndelsesbogstaverne fra sætningen "Approved Workmen Are Not Ashamed", som er hentet fra 2 Tim 2,15, der lyder sådan her i den danske bibel: "Stræb efter at stå din prøve for Gud som en arbejder, der ikke behøver at skamme sig, men som går lige på med sandhedens ord."

Awana giver hjælp til

- at børnene får hovedfokus i menigheden, så hele menigheden samlet satser på at give evangeliet videre til næste generation
- at der opstår et tæt samarbejde mellem børnearbejdet og forældrene og dermed sammenhæng mellem barnets trosoplæring i menigheden og i hjemmet
- at der bygges tætte relationer mellem børnene og de voksne i menigheden

Undervisningsmaterialet består af sæt af halvårlige hæfter til såvel børn, forældre og klubledere og dækker hele aldersgruppen 2-18 år, tilpasset børnenes udviklingstrin.

Ved hver samling er der både bibelundervisning, smågrupper og leg. Fokus er på Bibelen og opbygning af relationer.

Awana er stiftet i Illinois, USA i en baptistisk tradition i 1951 og bruges i dag af over fire millioner børn i 120 lande. Indremisjonsforbundet i Norge anvender det og har fået frihed til at tilpasse materialet til skandinaviske forhold og luthersk teologi.

JONAS KJÆRGAARD ►► Jeg kunne ønske, at Gud havde skånet mig for nogle ting. Han fjernede ikke det svære, men tog mig i hånden undervejs

Fast fundament under ung murer

Jonas Kjærgaard har oplevet, at Gud ikke fjernede de mørke tanker i hans liv, men at han holdt ham i hånden igennem det svære

AF OLE SOLGAARD

Egentlig beskriver 21-årige Jonas Kjærgaard sig selv som en glad, ung, kristen mand, der er taknemmelig for at have en tro og et håb. Samtidig har han dog i en periode været lidt deprimeret og haft svært ved at få øje på Gud.

Jonas var godt tilpas med opgaven som formand for Sædding-Astrup LMU i Vestjylland, hvor han har gode venner. Men på et tidspunkt havde han for mange ting om ørerne, så det tog hans frimodighed og tærede på selvtilliden. Han føler stadig ikke det store overskud i hverdagen, selvom han har fået god hjælp gennem samtaleterapi.

Fundamentet står fast
"Jeg har altid hørt, at Gud vil gå med mig, men det var svært at se, da det så mørkt ud. Det er ikke gået, som jeg havde regnet med. Jeg kunne ønske, at Gud havde skånet mig for nogle ting. Han fjernede ikke det svære,

"Gud har skabt mig, som jeg er, og jeg kan ikke undværes," har Jonas Kjærgaard fra Sædding ved Skjern erfaret. Han er lige nu elev på LMH i Hillerød.

men tog mig i hånden undervejs," fortæller han.

"Jeg følte mig alene, men jeg ved, at jeg ikke er alene, for jeg bygger på et fundament, der står fast," siger den unge murer. Med det ordvalg henviser han ikke til sit fag, men til den virkelighed, som fremgår af Esajas' Bog 43,1-4a:

"Frygt ikke, for jeg har løskøbt dig, jeg kalder dig ved navn, du er min. Går du gennem vand, er jeg med dig, gennem floder, skyller de ikke sammen over dig; går du gennem ild, bliver du ikke forbrændt, flammen brænder dig ikke, for jeg er Herren din Gud, Israels Hellige

FOTO: OLE SOLGAARD

er din frelser."
"Det er nogle vigtige ord fra Gud til mig. Han svigter mig ikke. Han har skabt mig, som jeg er, og jeg kan ikke undværes. Men jeg beder

stadig om at komme mere på dupperne igen."

God kammerat
Under mureruddannelsens skoleforløb var det ikke altid let for Jonas at takle det miljø, der var anderledes end hans opvækst i trygge, kristne rammer. Ikke desto mindre blev han ved afslutningen udpeget som "Årets bedste kammerat".

"Jeg synes ikke, jeg var noget særligt, og jeg formåede heller ikke at fortælle dem om min kristne tro. Men jeg forsøgte at være venlig og have øje for de andre og hoppe ikke med på vognen, når noget stred mod mine værdier. Det har nok sat spor, at jeg ikke deltog i at bagtale andre. Gud har hjulpet mig til at se min næste i mine klassekammerater."

Lytter til Guds ord
For Jonas er det vigtigt at lytte til Guds ord for at blive stående på fundamentet. Han har ikke så let ved at læse, så derfor nøjes han ofte med at læse små afsnit i Bibelen, og så fokuserer han

►► Det er ikke gået, som jeg havde regnet med. Jeg kunne ønske, at Gud havde skånet mig for nogle ting

Jonas Kjærgaard

ellers på at lytte til forkyndelse og Bibelen på lydfiler med ørerne og opsøger de muligheder, der er for det.

Han finder gode, opbyggelige lydfiler på nettet, for eksempel på lysetoglivet.dk. I stedet for at læse i en andagtsbog lytter han ofte til en andagt på nettet. I bibelstudiegruppen har han også mødt forståelse for sin læseudfordring, når han har nævnt problemet for de andre i stedet for at skjule det.

"Det er vigtigt at finde sin egen måde at få noget ud af Guds ord på," understreger Jonas Kjærgaard, der i efteråret er elev på Luthersk Missions Højskole i Hillerød.

Udsatte børn fik Guds kærlighed gennem kram

Ung Cambodja-volontør er netop vendt hjem efter et "virkelig meningsfyldt år" blandt børn af tidligere prostituerede

AF KARIN BORUP RAVNBORG

"Det er som at spænde selet i en rutsjebane og ikke vide helt, hvordan turen bliver."

Sådan sagde 19-årige Marie Brødsgaard Nikolajsen fra Skjern, inden hun for et år siden rejste til Cambodja som volontør for LM.

Og det har da også været noget af en spændende rutsjetur med masser af indtryk, uforudsete oplevelser og velsignelser, fortæller den unge volontør, der vendte hjem i starten af juli efter 11 måneder i det sydøstasiatiske land.

Sammen med en anden volontør var hun medhjælper

per i børnehaven ved organisationen "Daughters of Cambodia", der hjælper kvinder i Phnom Penh ud af prostitution.

Mission: masser af kram
Hovedopgaven for de to danske volontører var helt enkel: "Giv børnene masser af kærlighed".

I børnehaven, der var tilknyttet hjælpeorganisationen, var hun med til at give de tidligere prostituerede kvinders børn en god og tryk hverdag.

"Det var en totalt meningsfyldt opgave at få lov til at give de børn et håb om en bedre fremtid, være der for dem og trøste dem, når de var kede af det."

Og det er ikke nogen selvfølge i en kultur som i Cambodja, hvor forældre og andre voksne er vant til at slå børn, når de opdrager dem, siger hun.

"Det, at vi tog børnene op og gav dem et kram, når de havde brug for det, var helt vildt anderledes, end de var vant til. Jeg tror også, det gjorde indtryk på nogle af de andre medarbejdere i børnehaven at se den måde, vi behandlede børnene på. Måske har det været et vidnesbyrd for dem om Guds kærlighed."

Marie fortæller også om en mor – en tidligere prostitueret – som, da året var gået, udtrykte sin store taknemmelighed over for de to

FOTO: KAJA LAUTERBACH

danske volontører.

"Hun sagde: 'Mine børn var meget ulækre, beskidte og med snottede næser. Men alligevel ville I gerne tage dem op på skødet og give dem et knus.' Hun var så glad for, at vi viste dem den omsorg."

Guds fulde beskyttelse
Den unge vestjyde er nu

tilbage i Skjern, hvor hun har fået arbejde som tilkalddevikar på Skjern Kristne Friskole, men hun er, som hun selv udtrykker det, "nok ikke helt færdig med at rejse endnu".

"Det har været fantastisk at komme til et fremmed land og mærke, hvor afhængig man bliver af Gud og hans omsorg. Jeg har bare mærket Guds fulde beskyttelse, og selv om meget var usikkert – det at være alene hjemme, køre rundt i den vilde trafik og meget mere – så har jeg følt mig tryk som aldrig før," siger hun.

"Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at det er al den forbøn hjemmefra, der har omsluttet os."

TEMA | EFTERFØLGELSE

JESPER MØBERG SUNDGAARD ►► De gode nyheder er, at Jesus har givet alle, der vil følge ham, autoritet. En autoritet til at stå den onde imod

Kristne er i en åndelig kamp

Vi skal være opmærksomme på Djævelen, ligesom en fodboldtræner sætter sig ind i modstanderholdets taktik, mener Jesper Møberg Sundgaard

AF ROLF W. JØRGENSEN

Når man ønsker at følge Jesus, står man i en åndelig kamp. Det taler Bibelen tydeligt om.

Jesper Møberg Sundgaard er uddannet teolog og medforfatter til bogen *Jesus uden filter*, hvor han bruger udtrykket, at disciple er i krig. Tro og Mission har spurgt ham, hvad det betyder i praksis.

"Det er først en konstatering af, at verden er, som den er lige nu. Den er under stærk indflydelse af onde åndsmagter, som ikke vil mennesket noget godt, og som står i opposition til Jesus og hans efterfølgere," siger han og understreger:

"Det afgørende er at forholde sig til, at åndsmagterne virkelig eksisterer, og at blive bevidst om, at der er en reel åndskamp, som påvirker os som mennesker. Alle er med i kampen, og hvis man er bevidst om det, kan det være en stor hjælp i ens hverdag."

Vi har del i Guds autoritet
"Satan beskrives blandt andet som anklager, frister og løgner. Hvis man for ek-

FOTO: PICTURE.COM

"Vi skal ikke se efter dæmoner overalt, men vi skal heller ikke bilde hinanden ind, at Den Onde ikke eksisterer mere. Det handler om at finde en balancegang," siger Jesper Møberg Sundgaard.

sempel slås med en masse negative tanker om sig selv, kan man være udsat for et angreb af den ondes løgne," siger Jesper Sundgaard og peger på, at Bibelens mod-svar er en stærk tale om menneskets værdi og Guds kærlighed til os.

"Jeg ved godt, at nogle vil kalde det sund fornuft at tage Guds ord til sig, men

jeg vil kalde det et mægtigt våben."

Jesper Sundgaard er godt klar over, at det kan virke skræmmende at tænke på sig selv som en del af sådan en kamp, men:

"Men på trods af, at det kan virke skræmmende, er Jesus langt den stærkeste. Han har besejret den onde. De gode nyheder er, at Jesus

har givet alle, der vil følge ham, autoritet. En autoritet til at stå den onde imod," siger han og uddyber:

"Paulus siger i Efeserbrevet, at vi skal løfte troens skjold, hvorved vi kan slukke alle den ondes brændende pile. Ikke halvdelen af pile, men alle. Det er som en betjent, der står med en gul vest midt i et lyskryds og

guider trafikken. Bilerne er meget større end ham, men fordi han har autoritet, så adlyder de. Vi er som kristne ikke selv stærkere end den onde i os, men vi tilhører ham, der er, og han deler ud af sin autoritet."

Kend modstanderens taktik
Jesper har et udtryk han flere gange vender tilbage til: "Vi skal være bevidste om Den Onde, men betaget af Jesus – ikke modsat."

"Det er enormt vigtigt. Vi skal ikke se efter dæmoner overalt, men vi skal heller ikke bilde hinanden ind, at Den Onde ikke eksisterer mere. Det handler om at finde en balancegang."

En måde at gøre det på, er ved at forstå, hvordan Satan arbejder, og at han for eksempel kan bruge vores personlighedstræk eller tanker til sit formål.

"Måske kæmper man med et voldsomt temperament, bitterhed eller endeløse bekymringer, og så er det vigtigt at være opmærksom på, hvordan fjenden kan bruge det," siger Jesper og bruger eksemplet med en fodboldtræner, der sætter sig ind i modstanderens hold og taktik for at vinde.

"Åndsmagterne eksisterer virkelig, og der er en reel åndskamp, som påvirker os som mennesker," siger Jesper Møberg Sundgaard.

Formålet med det hele er ifølge Jesper at udbrede Guds rige og kæmpe for retfærdighed, sandhed og frihed.

"Det er det, der motiverer mig til at være en del af den kamp - både i mit eget og i min næstes liv. Og midt i det hele er jeg glad for ordene fra Mika 7,8: 'Du skal ikke glæde dig over mig fjende, for jeg faldt, men rejser mig igen, jeg bor i mørke, men Herren er mit lys.' På den baggrund bliver det et privilegium og ikke en byrde at tage del i kampen."

Efterfølgelse er at følges med Jesus

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Efterfølgelse handler om at følge efter Jesus. Det var jo bogstaveligt talt det, disciplene gjorde, da Jesus kaldte dem og sagde: "Følg mig!"

At være discipel af Jesus begynder med at tage imod Jesus som sin frelser. Og det er fantastisk, at den mulighed ligger åben for alle mennesker, uanset hvilken

baggrund de har. Jesus har virkelig sonet hele verdens synd, og derfor kan vi alle blive Guds børn i troen på ham, uden at vi skal yde noget som helst til gengæld.

Jesus som både frelser og forbillede
Men det betyder jo slet ikke, at vi er færdige med Jesus. Eller endnu mindre, at han er færdig med os. At tage imod Jesus er at begynde et nyt liv i efterfølgelse af ham. Det vil sige at *følge efter ham* og både høre og gøre, hvad han siger. Jesus siger jo selv, at den kloge mand, der bygger sit hus på klippen, er den, der "hører disse

ord og handler efter dem" (Matt 7,24).

At følge efter Jesus er at have ham som både frelser og forbillede. Paulus siger, at vi "skal have det samme sind over for hinanden, som var i Kristus Jesus" (Fil 2,5). Ja han går endda så vidt som til at sige, at vi, som er hans disciple, "skal ligne Gud som hans kære børn og vandre i kærlighed, ligesom Kristus elskede os" (Ef 5,1). Det er dette nye liv, som afspejles i Det ny Testaments formaninger.

At stille sig til rådighed for Jesus
Så er det jo, man godt kan

føle, at ordet *efterfølgelse* bliver et meget tungt ord. Hvad hjælper det at være blevet frelst af Guds nåde – hvis vi alligevel skal til at betale af på frelsen og præstere en hel masse?

Men det er ikke sådan, det hænger sammen. Paulus forklarer, at "troen er virksom i kærlighed" (Gal 5,6). Troen fører gode gerninger med sig, og det er helt afgørende at holde fast i, at gerningerne ikke er troens forudsætning, men troens konsekvens. De kommer bagefter, og det er Jesus, der selv skaber dem.

Efterfølgelse handler ikke kun om at *følge efter* Jesus.

Det handler først og fremmest om at *følges med* Jesus og stille sig til rådighed for ham.

Som Guds barn er Gud bogstaveligt talt flyttet ind i dit hjerte med sin Ånd (1 Kor 3,16; 6,19). Du er som grenen på vintræet, der bærer Åndens frugter som en følge af din relation til Jesus (Joh 15,1ff). Og Gud har bestemt dig "til at formes efter sin søns billede" (Rom 8,29).

Giv Gud lov til at forvandle jer
"Tilpas jer ikke denne verden, men lad jer forvandle, ved at sindet fornyes," siger

Paulus (Rom 12,2). Det en sprogligt set en passiv konstruktion, og det betyder, at det er Gud, der handler og forvandler os. Men det betyder også, at vi skal give ham lov til at gøre det ved at lytte til ham og gøre, som han siger.

Det er altså ikke kun vores frelse, der handler om Jesus. Det er også efterfølgelsen eller helliggørelsen, som er et andet ord for det samme.

"Men ham skyldes det, at I er i Kristus Jesus, som er blevet visdom for os fra Gud, både retfærdighed og helligelse og forløsning." (1 Kor 1,30).

TEMA

BENT HOUMAA JØRGENSEN ►► Livet i efterfølgelse er et liv i taknemmelighed og frihed og ikke en tung byrde eller noget, jeg skal leve op til, for at Gud synes om mig

Efterfølgelse har med alt i livet at gøre

Vivi og Bent Houmaa Jørgensen har altid været meget optaget af, hvordan Jesus og apostlene siger, de skal leve

AF ROLF W. JØRGENSEN

Solen skinner en sommerdag i det nordøstlige Aalborg. Vivi og Bent Houmaa Jørgensen inviterer med ud på terrassen under parasollen, hvor en stor glaskande med hjemmelavet hyldbomstdrik dugger af kold, lækende fristelse. Det er ferietid, og barnebarn nummer ni forventes inden for en uges tid. Livet er godt for parret, der begge har passeret de 60.

Vi skal tale om efterfølgelse, og hvad det betyder.

Efter første spørgsmål bliver der stille. Eftertænk-somhed. Fokus. Vivi, der er lærer på Tange Friskole, kommer først på banen:

"Efterfølgelse er at være, hvor Jesus vil have os til at være. Det har altid været min bøn og mit ønske. Men det har ikke altid været lige nemt," siger hun og fortæller om opvæksten, hvor man kun gik i kirke juleaften, og hvor der var modstand mod hendes ønske om at leve efter Guds ord, efter at hun var kommet til tro gennem juniorklubben.

Bedre blev det ikke, da hendes kald til mission kom.

"Det var en kamel, der var svær at sluge for min familie, men helt fra jeg var barn, havde jeg villet til Kina for at gøre noget for mennesker – socialt. Men da jeg så blev kristen som cirka 16-årig, blev det klart for mig, at jeg skulle være missionær."

Og det blev hun. Foreløbig 14 år i Tanzania, og i begyndelsen af 2020, tager hun og Bent af sted igen.

Det var anderledes med Bent, som hun mødte på Luthersk Missions Højskole i Hillerød. De blev kærestes, men Bent havde ikke noget kald til mission uden for Danmark.

"Jeg begyndte så at tro, at jeg alligevel ikke skulle af sted," husker Vivi. Men kaldet var så stærkt, at hun var klar til at give afkald på Bent.

"Efterfølgelse er at være, hvor Gud vil have os til at være," er Vivi og Bent Houmaa Jørgensen enige om. Her er de på en ferietur i Østrig, og efter nytår flytter de til Dar es Salaam i Tanzania.

Begge bad over sagen, og det endte med, at Bent også fik kald til den tjeneste.

Siden har det skiftet flere gange, hvor de skulle være. Det vigtige var, hvor Gud ville have dem, og det er det stadig.

Liv og glæde
Bent fortæller, hvad efterfølgelse er for ham:

"Det, som vokser sig stort for mig over årene, er, at det at følge efter Jesus først og fremmest er et stort ja til livet. Det indebærer også nej til ting, der er Gud imod, og til nogle gode ting, som ikke skal have høj prioritet, fordi Jesus giver prioritet til andre ting. Efterfølgelse er et liv i kærlighed til Gud og medmennesker. Det medfører, at jeg må vende mig væk fra synd og fristelse, fordi det vil bedrøve Guds hellige ånd, som bor i mig, og fordi det er gerninger uden Guds stempel."

I praksis betyder det, at Bent hele sit liv har været meget optaget af, hvad Jesus og apostlene siger om, hvordan han skal leve. For han er overbevist om, at det er det gode liv, som er værd at leve. Derfor reflekterer han:

"Hvis én har såret mig, hvad skal jeg så gøre? Hvis jeg har for mange penge, hvad skal jeg så gøre? Hvis jeg bliver syg, hvad skal jeg så? Hvordan med min adfærd over for naboerne?"

Livet i efterfølgelse er ifølge Bent først og fremmest glæde, og når smerten kommer, og det ikke lykkes, som han gerne vil, står nåden klar med muligheden for at få visket tavlen ren og begynde igen.

"Vi har oplevet, at der er nåde, når vi fejler og kommer til kort. Vi har også oplevet, at der er nåde til det daglige liv som kristen, inklusive til tjenesten," understreger han og udvider dermed den almene forståelse af hvad nåde er.

Glæden består ikke mindst i, at det kristne liv ikke leves med henblik på at blive retfærdig nok til at blive frelst. Det leves tværtimod fordi vi allerede er retfærdige.

"Det er et liv i taknemmelighed og frihed og ikke en tung byrde eller noget, jeg skal leve op til, for at Gud synes om mig. I udgangspunktet synes Gud om mig på et niveau, som fik ham til at ofre sin søn, for at jeg kan

være hans barn. Så uanset om efterfølgelsen er gået godt eller skidt en dag, er jeg 100 procent hans barn," forklarer Bent, der er præst i Aalborg Frimenighed året ud.

Mange facetter
I løbet af samtalen bliver det klart, at efterfølgelse har at gøre med hele livet. Det bliver også klart, at det både har at gøre med den personlige relation til Jesus og med relationen til andre – herunder også ens egne børn, hvor forældre har betydning som rollemodeller.

For Bent og Vivi har det blandt andet kommet til udtryk ved, at de har sunget, bedt og læst med deres børn, fra de var helt små.

"Det er noget af det, som vi og de har kunnet vende tilbage til, når livet ikke bare gik efter en snor. Og det har båret, også når noget har været svært," siger Vivi og Bent supplerer:

"Bønnens nære fællesskab med Jesus har gennem hele vores liv været afgørende for, at efterfølgelsen af Jesus ikke blev en tung byrde, men en glæde og en integreret del af vores liv."

BIBELEN OM EFTERFØLGELSE:

►► Læg løgnen bort og tal sandhed med hinanden, for vi er hinandens lemmer ... giv ikke plads for Djævelen

Efeserbrevet 4,25-27

►► Tilpas jer ikke denne verden, men lad jer forvandle, ved at sindet fornyes, så I kan skønne, hvad der er Guds vilje

Romerbrevet 12,2

►► Åndens frugt er kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed, mildhed og selvbeherskelse

Galaterbrevet 5,22

►► Lad ikke kærlighed til penge bestemme jeres adfærd, men stil jer tilfreds med det, I har

Hebræerbrevet, 13,5

►► Vi beder om, at I må få fuld kundskab om Guds vilje, så I kan leve, som Herren vil det, på alle måder ham til behag, og bære frugt med alle gode gerninger, vokse i kundskab om Gud og styrkes med al kraft ved hans herlige magt til at udholdenhed og tålmodighed

Kolossenserbrevet 9b-11

►► Tag jer i agt for at blive revet med af frække menneskers vildfarelse og miste fodfæstet, men voks i nåde og erkendelse af vor Herre og frelser, Jesus Kristus

2 Petersbrev 3,18

►► Guds nåde opdrager os til at sige nej til ugudelighed og verdslige lyster og leve besindigt og retskaffent og gudfrygtigt i denne verden

Titusbrevet, 2-12

OLE ANDERSEN ►► Det er tankevækkende, at beskrivelsen af farisæerne i den kristne tradition er blevet entydigt negativt. De positive streger i billedet er fuldstændig forsvundet

Farisæerne støttede de første kristne

Glemte nuancer fra Jesu tid udfordrer vores skræmmebillede af farisæerne

AF OLE ANDERSEN
GENERALSEKRETÆR I ORDET OG ISRAEL
OLEANDERSEN@ORDET OG ISRAEL.DK

Farisæerne var skurke! I så høj grad, at navnet på denne religiøse gruppe i Israel for 2.000 år siden i dag er et skældsord, der reserveres til dem, man virkelig er uenig med.

Men hvordan var farisæerne i virkeligheden?

Temmelig overraskende maler Det Nye Testamente et langt mere nuanceret billede af farisæerne end den kristne traditions skurkebillede. I disse nuancer gemmer sig et par tankevækkende udfordringer for kristne i dag.

Opsplitningen af antik jødedom

"Jøderne på Jesu tid gjorde sådan og sådan." Sådan lyder det ret tit i kristne prædikener. Det er en generalisering, der ofte er forkert.

På Jesu tid var Israels folk splittet i en lang række forskellige retninger og grupper, der var uenige om det meste. Rabbi Jochanan, der levede lidt senere, citeres for, at der ved templets ødelæggelse i år 70 e.Kr var 24 forskellige grupperinger i jødedommen. Nu skal vi ikke lægge for meget i selve tallet, men tendensen er klar: På Jesu tid fandtes der i Israel et stort antal religiøse grupper.

NT nævner mindst syv eller otte af de jødiske grupper i Israel på Jesu tid. Andre kilder nævner andre. Blandt de vigtigste var sadukæerne – præstepartiet i Jerusalem, der havde stor indflydelse i templet og spillede en afgørende rolle i domfældelsen af Jesus og forfølgelsen af de første jødekristne. En anden gruppe var essenerne, der lagde afstand til templet i Jerusalem og fulgte deres egen strenge tolkning af GT. Den gruppe, der holdt til i Qumran og dér havde et bibliotek

Mødet med Jesus ændrede ikke Paulus' syn på Gammel Testamente som Guds ord.

med Dødehavsrullerne, har sandsynligvis hørt til essenerne.

Og så var der farisæerne.

Farisæere – datidens bibeltro
På NT's tid udgjorde farisæerne en relativt lille gruppe i Israel. Historieforfatteren Josefus fortæller, at der var 6.000, men heller ikke det tal skal vi lægge alt for meget i. Men hvad de ikke havde i antal, havde de i anseelse. Josefus fortæller, at andre jøder betragtede farisæerne som bibeleksperter. NT siger, at farisæernes leder Gamaliel var "anset i hele folket" (ApG 5,34). Markus bemærker, at "jøderne i det hele taget" følger farisæernes tolkninger i renhedsspørgsmål (Mark 7,3). Paulus, der selv var farisæer og tilmed discipel af Gamaliel, beskriver farisæerne som mennesker, der tager deres tro og overbevisning alvorligt (Gal 1,14; ApG 22,3 og 26,5). Farisæerne trivedes som fisk i vandet i den bibelbølge, der gik hen over Israel på Jesu tid. De efterfølgende

rabbinere havde en stærk overbevisning om, at GT er Guds ord. Når Paulus siger, at han "tror på alt, hvad der står skrevet" i GT (ApG 24,14), er det ikke en ny tro, han har fået som kristen, men det, han allerede havde lært ved Gamaliels fødder. Datidens store teologiske debateme var opstandelsen fra de døde. I modsætning til saddukæerne troede farisæerne på de dødes opstandelse (ApG 23,28).

Farisæerne, Jesus og de første kristne
Jesus og de første jødekristne levede midt i en jødisk verden præget af ivrige debatter mellem de forskellige retninger. Disse debatter fylder meget i NT.

Evangelierne billede af forholdet mellem Jesus og farisæerne er nuanceret. På nogle vigtige teologiske områder var de enige – for eksempel om bibelsyn og opstandelsen. På andre områder var de uenige, for eksempel om, hvor stærkt syndefaldet slår igennem i det enkelte menneske.

Møderne mellem Jesus og farisæere beskrives vidt forskelligt. Undertiden er der heftige debatter, andre gange venlige samtaler. Jesus advarede mod nogle farisæeres hyckeri og roser andres indsigt. Vi møder farisæere, der ønsker Jesus slået ihjel, men også farisæere, der advarede ham mod modstandere. Undertiden tager Jesus stilling i stridsspørgsmål, som farisæerne var indbyrdes uenige om.

I påskeugen ændrer billedet sig. Farisæerne glider i baggrunden, mens saddukæerne tager over og står i spidsen for bestræbelserne på at få Jesus slået ihjel.

I Apostlenes Gerninger bliver billedet entydigt. Med Paulus som undtagelse beskrives farisæerne på godt og ondt i den kristne tradition er blevet til et entydigt negativt billede. De positive streger i billedet er fuldstændig forsvundet. Det er en advarsel til os om lige at kigge efter i Bibelen en ekstra gang. Står der virkelig det, jeg tror, eller bliver jeg snydt af min fordom?

Farisæernes udfordringer til os
NT's beskrivelse af farisæerne udfordrer os på en række punkter. To eksempler:

Farisæernes forhold til Jesus og apostlene

NT tegner et nuanceret billede af forholdet mellem farisæerne på den ene side og Jesus og apostlene på den anden. Billedet har tre hovedfarver:

Et positivt forhold

Grundlæggende teologisk enighed

- Bibelsyn og bibelbrug
- Troen på opstandelsen fra de døde
- Forventningen om Guds rige
- Andre forhold: Bønner, gudstjeneste, tempel, synagoge, omskæring, tempelskat

Positive relationer

- Farisæere inviterer Jesus til spising (Luk 7,36; 11,37; 14,1)
- Venlige samtaler (Joh 3,1ff; Mark 12,28-34)
- Farisæere advarede Jesus (Luk 13,31; Joh 7,50)
- Jesus udtaler sig positivt om farisæeres lære (Matt 23,2-3)

Et negativt forhold

Grundlæggende teologisk uenighed

- Synet på Jesus
- Synet på den mundtlige lov
- Synet på mennesket (syndighed)

Uenighed om konkrete lovtolkninger

- Måltidsfællesskab med syndere
- Skilsmisse
- Rituel renhed

Jesus tager stilling i intern strid mellem farisæere

- Sabbatsregler (Luk 14,1-6)

Jesus retter etisk kritik mod nogle af farisæerne

- Hyckeri
- Vægtlægning på ydre fremtoning

Ved Jesu død og efter pinse

- Fra palmesøndag til påskedag var farisæerne stort set fraværende fra processen mod Jesus
- Fra pinsedag og frem forsvarede farisæerne de jødekristne (ApG 5,17-42; 23,1-10)

I fire kronikker i 2019 skriver ph.d. Morten Hørning og generalsekretær i Ordet og Israel Ole Andersen om fire emner, der fylder i evangelierne, ud fra et undervisningsforløb, de sammen havde på Menighedsfakultetet i efteråret 2018.

Man kan læse mere om NT's baggrund i tidsskriftet TEL (udgivet af Selskab for Bibelsk Arkæologi) og Magasinet Ordet og Israel

a) Det er tankevækkende – og lidt skræmmende – at NT's nuancerede beskrivelse af farisæerne på godt og ondt i den kristne tradition er blevet til et entydigt negativt billede. De positive streger i billedet er fuldstændig forsvundet. Det er en advarsel til os om lige at kigge efter i Bibelen en ekstra gang. Står der virkelig det, jeg tror, eller bliver jeg snydt af min fordom?

b) Hvad var den vigtigste forskel på farisæerne og de jødekristne? På en række punkter stod de ryg mod ryg over for andre jøder. Men ét punkt var afgørende: Jesus! Er Jesus virkelig Messias? Hvis Jesus er Messias, er han Guds største gave til både jøder og ikke-jøder. Den gave skal modtages. For der er ikke under himlen nogen eller noget andet, der kan frelse (ApG 4,12).

KIRKE ►

BØRGE HAAHR ANDERSEN ►► Der må gerne være forskellighed i liturgien i folkekirken, når bare teologien er på plads

Frihed i liturgi vil gøre splittelse synlig

DBI-leder ser kritisk på debatoplæg fra folkekirken

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Det vil fortsat være muligt for præster at holde en luthersk funderet gudstjeneste med gode ritualer for dåb og nadver. Men man kan forvente større fleksibilitet i liturgien, og det vil betyde, at den teologiske splittelse i folkekirken vil blive mere synlig.

Det mener rektor på Dansk Bibel-Institut, Børge Haahr Andersen, efter at han har gennemarbejdet de tre rapporter, som er det foreløbige resultat af et grundigt arbejde med folkekirkens liturgi, som lige nu er i gang. Og selv om han glæder sig over udsigten til, at det fortsat vil være muligt at holde gudstjenester med en klar luthersk lære, er han også meget betænkelig ved de frihedsgrader i liturgien, som der lægges op til i rapporterne.

Højmesse uden luthersk teologi

"Principielt set vil det være muligt at holde en højmesse, hvor den lutherske teologi stort set er fraværende. De lutherske kærneværdier bliver virkelig sat under pres," siger han.

Hele tre fagudvalg har afleveret hver sin betænkning om folkekirkens liturgi,

gudstjenesten samt dåb og nadver. De i alt 250 sider ligger nu klar til at blive debatteret og kommenteret, inden biskopperne i oktober 2020 på baggrund af debatten beslutter, hvad der videre skal ske.

I alle tre udvalg har der været en enkelt repræsentant med baggrund i Menighedsfakultetet eller Dansk Bibel-Institut.

Trækker gudstjenesten i hver sin retning

Ifølge DBI-rektoren må der gerne være forskellighed i liturgien i folkekirken, når bare teologien er på plads. Ud fra den overordnede betragtning er det jo ikke i sig selv et problem, at der fremover forventes at blive flere valgmuligheder for folkekirkens præster, når de planlægger gudstjenesten.

Børge Haahr Andersens vurdering er imidlertid, at den større frihed, der foreslås, ikke kun handler om pædagogiske hensyn, der skal gøre det lettere for gudstjenestedeltagerne at forstå, hvad der foregår.

"Det handler også om det teologiske indhold. Fremover kan vi vente, at det vil være muligt at trække gudstjenesterne i mange forskellige retninger uden en fælles læremæssig forståelse."

FOTO: OLE MUNCH

Folkekirkens liturgiarbejde

Biskopperne har sat et udredningsarbejde af gudstjenestens faste form, liturgien, i gang. Tre fagudvalg har fremlagt hver deres rapport:

- *Folkekirkens liturgi* med biskop Elof Westergaard som formand.
 - *Gudstjenesten* med biskop Mariann Christiansen som formand.
 - *Dåb og nadver* med biskop Tine Lindhardt som formand.
- Nu er der med de tre rapporter lagt op til en bred folkelig og kirkelig debat om, hvordan gudstjenesten i fremtiden skal forme sig. Der vil blive afholdt møder og konferencer, og man kan også indsende skriftligt respons.

I oktober 2020 træffer biskopperne på baggrund af debatten beslutning om det videre forløb.

PRIVATFOTO

Kaj Kristensen foran Bakkely på hans første arbejdsdag.

Tidligere LM Kids-leder i spidsen for plejehjem

"At lede personalet på et sted som Bakkely er for mig en stor ære. Bakkely har et godt ry, og personalet gør det godt."

Det siger Kaj Kristensen, der tiltrådte som leder af det kristne plejehjem Bakkely i Videbæk.

"Vi skal sammen skabe et trygt hjem for oftest sårbare ældre mennesker, som trænger til pleje og omsorg, men som også skal have nogle gode år og en værdig afslutning på livet."

46-årige Kaj Kristensen er uddannet inden for landbrug og har senere taget en efteruddannelse i pædagogik, men det er især personaleledelse, der ligger hans hjerte nær. Han kommer fra en stilling som personaleleder på Trabjerggaard ved Tørring, som er et botilbud for sårbare unge oftest med autisme som diagnose. Før det var han leder for undervisnings- og aktivitetscenteret for unge med indlæringsvanskeligheder Sdr. Lundgård i Herning.

"Jeg synes, det er spændende at lede folk, der skal hjælpe sårbare mennesker. Jeg har meget glæde i at se andre lykkes. Og jeg synes, det er spændende, at vi kan tænke de kristne værdier ind i hverdagen, uden at det skal være en spændetrøje for arbejdet," siger Kaj Kristensen.

Plejehjemmet Bakkely er en selvejende institution, som er ejet af Luthersk Mission, og det er ikke første gang, Kaj Kristensen er ansat i LM. Dengang arbejdede han imidlertid med mennesker i den anden ende af livet – først som LMU-sekretær fra 2000-2005, og fra 2005-2010 var han landsleder for LM Kids.

kl

Ny formand for Lærernes Missionsforening

Henrik Nis-Hanssen fra Skjern er blevet valgt som ny formand for Lærernes Missionsforening. Den hidtidige næstformand afløser Dorthe Skov-Østergaard, der har ønsket at stoppe efter mange år på posten.

Henrik Nis-Hanssen er lærer på Skjen Kristne Friskole. Fra 2007-2009 var han udsendt af LM som lærer på Den danske Skole i Iringa.

kl

Nyt medlem af landsudvalget for Nyt Liv

Thomas Beck fra Esbjerg er blevet valgt ind i Nyt Livs landsudvalg fra september. Thomas og hans kone Linda er godt kendt med Nyt Liv, da de er kommet på bevægelsens bibellejr i Fjellerup i mange år.

Thomas Beck er viceskoleleder på den kristne friskole i Esbjerg, og indtil efteråret 2018 var han i en årrække afdelingsformand for LM i Vestjylland.

kl

Voksende fokus på religionsfriheden

Tros- og religionsfriheden er under et stigende pres rundt om i verden, men heldigvis er der også en voksende forståelse i verdenssamfundet for, at det er nødvendigt at tage krænkelse af menneskerettigheder alvorligt.

Det vurderer det socialdemokratiske folketingsmedlem Daniel Toft Jakobsen, der er formand for Tværpolitisk Netværk for Tros- og religionsfrihed.

FN har netop gjort den 22. august til national mindetdag for ofre for voldshand-

linger på grund af religion eller overbevisning. Det var den konkrete anledning til, at en række danske organisationer på selve dagen inviterede til en høring, som fandt sted i Institut for Menneskerettigheders lokaler i København.

"Det var gribende at deltage og høre for eksempel den kristne kvinde Helen Berhane fortælle om sine forfærdelige oplevelser med fængsel og tortur i Eritrea på grund af hendes kristne tro. Vi må gøre os klart, at

religionsfrihed for mange er et spørgsmål om liv eller død," siger Daniel Toft Jakobsen.

Tværpolitisk netværk af folketingsmedlemmer
Han synes, den nye mindetdag er "superrelevant", men er også godt klar over, at en sådan nyskabelse i FN's kalender ikke i sig selv gør den store forskel.

"Men jeg tager det som udtryk for en voksende forståelse for, at der er behov for at tage kampen for reli-

gionsfrihed alvorligt, efter at den har været mere eller mindre glemt i den vestlige verden i en årrække. Det synes jeg er meget positivt," siger folketingsmedlemmet.

Tværpolitisk Netværk for Tros- og religionsfrihed består af folketingsmedlemmer og havde indtil valget i juni seks-syv medlemmer. Nogle af disse forlod folketinget ved valget, og Daniel Toft Jakobsen er nu i gang med at invitere de nyvalgte folketingsmedlemmer med i netværket.

brs

43 30 00 70, Frødalens 5, 2630 Taastrup

Genopslag

Bofællesskabet TreHusE søger to-tre nye medarbejdere

Vil du være med til at skabe gode rammer med en håndholdt indsats for vores dejlige beboere med fysisk og psykisk handicap?

Er du pædagog eller social- og sundhedsassistent vil vi gerne høre fra dig!

- En stilling som barselsvikar med tiltrædelse 1. september 2019 eller snarest muligt derefter på 32 timer
- To faste stillinger med tiltrædelse snarest muligt på 32-37 timer

Se det fulde stillingsopslag på vores hjemmeside www.trehuse.dk.

En del af

Kristelig Handicapforening

Jakobs
Blomster-
forum

Farverivej 8, Skjern
97 35 25 21
jakobsblomsterforum.dk

Kender du en blind eller svagsynet...? Så henvis til KABB!

- Bibelen og kristen litteratur på CD-lydbog
- Gratis udlån til blinde og svagsynede
- Mere end 1000 titler - og altid nye på vej
- Katalog på www.kabb.dk
- Årligt sommerstævne

Kristeligt Arbejde Blandt Blinde
tlf.: 7591 0255
post@kabb.dk
www.kabb.dk

- LivogJob er STU uddannelse med bomulighed
- Praktisk og teoretisk undervisning med praktikker
- Kristent værdigrundlag og etik
- Tilgængelighed for alle

Marianne og Jørgen Sulkjær
forstanderpar
Tlf. 5444 1705 www.livogjob.dk

Vi har boligerne
Kom med din hverdag

Aarhus Studievenlige lejligheder

Lyse og rummelige lejligheder
- 2, 3 eller 4 værelses -
i grønne omgivelser til en fornuftig pris. Velegnet både til par og som delejlighed - i cykelafstand fra Aarhus C og de fleste uddannelsesinstitutioner.

Tjek ind på vores hjemmeside og få indtryk af lejlighederne og dem der bor i dem.

Hejredalsparken.dk
Lejligheder i Aarhus

Foredrag:
Forfulgt præst blev truet på livet – men han og menigheden hjælper fortsat udsatte i deres lokalsamfund

19. september 2019, Frederikshaldsgade 15, 8200 Aarhus, klokken 19.00-21.00. Der serveres kaffe, te og kage.

21. september 2019, Herlevgårdsvej 28, 2730 Herlev, klokken 12.00 til frokost, foredrag, lovsang og indslag. Afsluttes med kaffe kl. 15.00.

Tilmelding nødvendig på 4444 1313 eller info@forfulgtekristne.dk

Dansk Europamission

penta byg a/s
HOVED- OG TALENTPREISER

pentabyg.dk

Johannesskolen i Hillerød søger pedel

Vi søger en pedel med snarlig opstart. Ansøgningsfrist: 15/9. Se mere på vores hjemmeside: www.johsskolen.dk

Frederiksborg Apotek

Slotsgade 26, 3400 Hillerød
Tlf. 48 26 56 00
apoteker Troels Ingemann

www.frederiksborg-apotek.dk

Åbent alle dage i året kl. 8-21

24/12 FORUDBESTIL NU

Kun 15 kr./stk. ved forudbestilling af minimum 100 magasiner senest 22. september.

Normalpris: 49,95 kr.

Bestilles på lohse.dk/24-12-2019

VIL DU HJÆLPE KRISTNE I NORDTANZANIA?

Den Lutherske Kirke i Mara stift har sin egen ledelse, men resurserne er begrænsede, og der er mangel på præster og uddannede evangelister. Luthersk Mission vil gerne sende en missionær, som kan støtte op om kirkens arbejde.

Dine opgaver kan være evangelisation, undervisning, støtte til de små menigheder eller evt. diakonale opgaver. Stillingen ønskes besat hurtigst muligt. Læs mere på dlm.dk/job/missionaer

Få mere at vide

Spørgsmål stiles til missionskonsulent Christian Lund Pedersen / clp@dlm.dk.

lm
LUTHERSK MISSION

VI SYNGER LOVSANG SAMMEN

SYNG DEN IGEN

Medvirkende: Brødrene Mikkelsen og Kasper Petterson • "Familien Mikkelsen" Trompet v/ Judy Hunsjær Olsen • Hedenstedkoret • Andagt v/ Christian Poulsen • Det store scenekor med band v/ Lene Skødt Holmgaard

SKJERN KULTURCENTER
5. OKTOBER 2019 KL. 19.00
syngdenigen.dk

SØREN SKOVGAARD SØRENSEN ►► Det er, som om bogen hele tiden centrerer sig om det lille ord, der for mange er en længsel i tjenesten: tilstrækkelighed

BOGANMELDELSE
AF SØREN SKOVGAARD
SØRENSEN
GENERALSEKRETÆR

Magnus Malm:
Fri til at tjene – lederskab i Jesu fodspor
Boedal 2019

288 sider – 299,95 kroner

I 1990 udgav Magnus Malm bogen *Vejviser*, som er gået hen og blevet en klassiker om kristen ledelse. Den gjorde et stort indtryk på mig, og begreberne "kaldet" og "sendt" blev sat på plads i mit personlige liv. Derfor var mine forventninger tårnhøje til hans seneste bog om ledelse. Bogen kræver refleksion efter hvert kapitel, min læsehastighed blev sat ned, og jeg er endnu engang blevet betaget af manden, "som ingen af os kan sætte i bås". Relationen til Gud er alt-afgørende for den kristne leder. I kapitlet om lederskab som gavebaseret eller

relationsbaseret er Malm ikke bange for at gå imod dem, som bringer virksomhedsmøllens effektive krav med ind i det åndelige lederskab. "Kristent lederskab handler dybest set om Jesus Kristus ... Kun på den smalle vej kan vi undgå at blive kvalt af vores egen lederrolle eller drukne i menneskers behov" (side 42). Bogen har mange af disse befriende sætninger. På baggrund af Malms personlige oplevelser og grundige bibelstudium understreger han, at vores kald primært er at tilhøre og følge Jesus. Det, vi gør i Guds rige, er sekundært i forhold til vores relation til Jesus. Malm henter meget af sin inspiration fra den ignatianske spiritualitet og klosterbevægelsen. Men det er "frem for alt Bibelen, der er min kilde. Hvorfor gå over åen efter vand?" (side 8). Personligt beriges jeg af de mange citater fra øst- og oldkirken. Malm udtrykker da også et ønske for fremtidens kristne ledere: "at lade

vores rødder suge næring fra hele den kristne kirke" (side 10). Men jeg savner nogle af de protestantiske leders udsagn, som bogen med fordel kunne have øst af, så netop helheden kunne skinne mere igennem. Jeg anbefaler bogen til alle ledere, men ikke mindst til dig, som er en af de kirkeligt aktive med så dybe sår, at du må forvente at kæmpe

mange år af livet med at holde hovedet oven vande for ikke at drukne i selvforagt. Det er, som om bogen hele tiden centrerer sig om det lille ord, der for mange er en længsel i tjenesten: tilstrækkelighed. Når du har indledt dit liv med Jesus, så hvil i det faktum, at det, han har gjort for dig, også er tilstrækkeligt til at tjene andre med.

KLIP ►
Jeg er så glad for min cykel

AF BØRGE HAAHR ANDERSEN
REKTOR PÅ DBI
BLOG PÅ ELN'S HJEMMESIDE

For mere end tyve år siden, da vi var en småbørnsfamilie, og min kone en overgang var på SU, havde vi ikke råd til at have bil. Det viste sig så, at vi levede i en del af landet, hvor man klarer sig mindst lige så godt uden bil. Dette er baggrunden for følgende betragtninger: For tyve år siden var jeg bare fattig. For ti år siden måske lidt nærig. Men i dag er jeg politisk korrekt. Jeg er nemlig cykelejer, men ikke bilejer. Det er ikke så ofte, jeg er politisk korrekt, så det har ledt mig ud i en forargelse over mine medborgere. Hver morgen cykler jeg på arbejde og ser forarget på den lange bilkø, hvor jeg ofte kan

komme hurtigere frem på cykel. Er de ikke klar over, at de forurener den friske luft, de spolerer ozonlaget og øger CO2-udslip noget mere end en landlig ko, der prutter? Hvis hele Vesten var som mig, så ville isbjørnene have det bedre på Grønland, og jorden ville holde til os mennesker noget længere. De fleste af mine medcyklister har et eller andet larrende i ørerne. Eller de taler i telefon med kone, børn eller elskerinde. Det er faktisk lidt af hvert, man kan blive orienteret om på en cykeltur. Selv nyder jeg at lade ørerne været optaget af ingenting eller alting. Mange danskere fylder deres sind med tomhed eller indiske gudenavne for at meditere sig til afslapning og harmoni. Jeg nøjes selv med en blanding af fuglesang og motorlarm og den

luksus, det er, at være helt uforpligtet en halv time før og efter arbejdstid. Om sommeren har min kone og jeg i tyve år cyklet en uges tid rundt i det danske sommerlandskab. Det er vores årlige retræte. Vi cykler ofte bag hinanden og kan ikke tale sammen undervejs. Vi nyder naturen og alt fra grøftekanterne til kornmarkerne. Imens kommer vi ned i tempo, har ikke andre planer end at nyde det. Nogle gange tænker vi på Gud og på opbyggelige ting. Vi tænker også på hverdagen og dens mange bekymringer. Men da vi alligevel ikke kan gøre så meget fra cykelsadlen, slapper vi af og får hentet ny energi. Når jeg hører andre fortælle om saligheden ved en retræte eller pilgrimsvandring, tænker jeg, at det klarer jeg

på cyklen. Jeg er ikke mere politisk korrekt, end at jeg forfalder til at rejse med fly fire-seks gange årligt. Til mine mange møder rundt i landet ynder jeg at blive hentet i bil på stationen. Der var ganske vist en jøde, der fortalte mig, at det var meget nemmere, hvis jeg kom i egen bil. Da jeg svarede, at sådan én havde jeg ikke, blev der stille i røret. Det kommer jo ikke mig ved, men har du epilepsi? spurgte han. Før var jeg bare en synder, der levede hver dag af Guds nåde. Nu er jeg på et punkt i mit liv en politisk korrekt synder, der forurener lidt mindre end så mange andre medborgere. Når jeg opregner Guds godhed og konkrete gaver, så tæller jeg min cykel med. Jeg er så glad for min cykel.

LEDER ►

Det åbne fællesskab

I SIDSTE NUMMER af Tro & Mission bragte vi en opmuntrende historie om Sofie, der lærte Jesus at kende, mens hun var gymnasieelev i København, og som i foråret i år var elev på LMH. Men historien rummede også Sofies meget ærlige betragtninger om, hvor svært det har været for hende at finde fodfæste i det kristne fællesskab som ny kristen. "Der har virkelig været åbne arme, og folk er så søde, men alle kender bare hinanden og søger automatisk sammen," fortalte hun og tilføjede, at hun følte sig anderledes og kæmpede med tanker som: Hvor hører jeg mon til? Hun synes også, det var svært at forstå, hvad der blev sagt, fordi hun ikke havde nogen baggrundsviden. "Da jeg startede i LMU turde jeg overhovedet ikke stille spørgsmål. Det virkede skræmmende og lidt for kristent," sagde hun.

DER ER VIRKELIG grund til at overveje Sofies ord. Jeg er bange for, at hun rammer hovedet på sømmet, når hun forklarer, hvorfor hun – og desværre nok også mange andre – oplever, at det er svært at komme ind i det kristne fællesskab. Selvfølgelig er nye velkomne, men vi har det jo så rart i vores fællesskab. Derfor bliver det ofte kun lige til et "hej" og et smil, og så vender vi os til dem, vi kender. I Sofies tilfælde var det LMU, det handlede om, men mit bud vil være, at udfordringen er mindst lige så stor i "voksen-LM". Det er den samme mekanisme, der gør sig gældende, når man "fejrer sølvbryllup med sin bibelkreds" og derfor ikke har plads til, at nye kan være med. Det er virkelig et faresignal, hvis vi bliver så glade for hinanden i vores kristne fællesskaber, at vi ikke kan tage imod nye. Jesus siger, at vi skal elske hinanden, som han har elsket os (Joh 13,35). Det vil blandt andet sige, at vi skal tage imod nye i vores fællesskaber i både ord og handling, selv om det måske betyder, at vi ikke får talt så meget med vores "gamle" venner i fællesskabet. Også Sofies erfaring om, at det er svært at stille spørgsmål, når vi samles med Guds folk, er vigtig. Hvis ikke man kan stille spørgsmål på en naturlig måde, bliver det meget svært for nye at komme med. Men vi er også med til at fremme en kultur, som kan føre til et fællesskab præget af tabuer, uærlighed og i sidste ende hykleri.

SÅ LAD OS arbejde på åbne fællesskaber, der ikke lukker sig om sig selv. Evangeliet er jo for alle, og som Guds folk er vi sat i verden for at afspejle Guds kærlighed til os, så mange flere møder Gud og kommer til tro på ham. Sæt en aften af til at drøfte, hvad det kristne fællesskab er, og hvad I kan gøre for at det udfolder sig på en sund måde, så det er let at være ny i gruppen.

Birger Reuss Schmidt
ansv. redaktør

LÆS PÅ DLM.DK ►

Mange nye kristne i Mongoliet

En flok kristne var på husbesøg i Vestmongoliet. 55 af dem, der blev besøgt, ønskede at tage imod Jesus, og nu følger et stort arbejde med opfølgning og oplæring.

dlm.dk/nyt

Vil give hjælp til familielivet

Ny rapport om forældres usikkerhed i forhold til kristen børneopdragelse kalder på konkret handling, mener Luthersk Missions nye familiekonsulent, Kristian Andersen.

dlm.dk/nyt

Æggekage måtte vente

15/08/2019 | HANNE AGERBOG, MISSIONÆR I TANZANIA

Vi havde kun været her nogle ganske få dage, nye indtryk, rejsetræthed og afskeden i Danmark var under bearbejdning, og med lange arbejdsdage i nye omgivelser blev det endelig frokosttid. Vi var sultne, hovederne begyndte at knirke, så frokostpausen var så kærkommen.

Vi havde ikke det helt store i køleskabet endnu, men lidt æg, rødløg og tomater er standard. Jeg rørte hurtigt sammen til en lille æggekage ...

dlm.dk/blog

Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød

LUTHERSK MISSION

14 | 30. AUGUST 2019
ÅRGANG 119

tro & mission

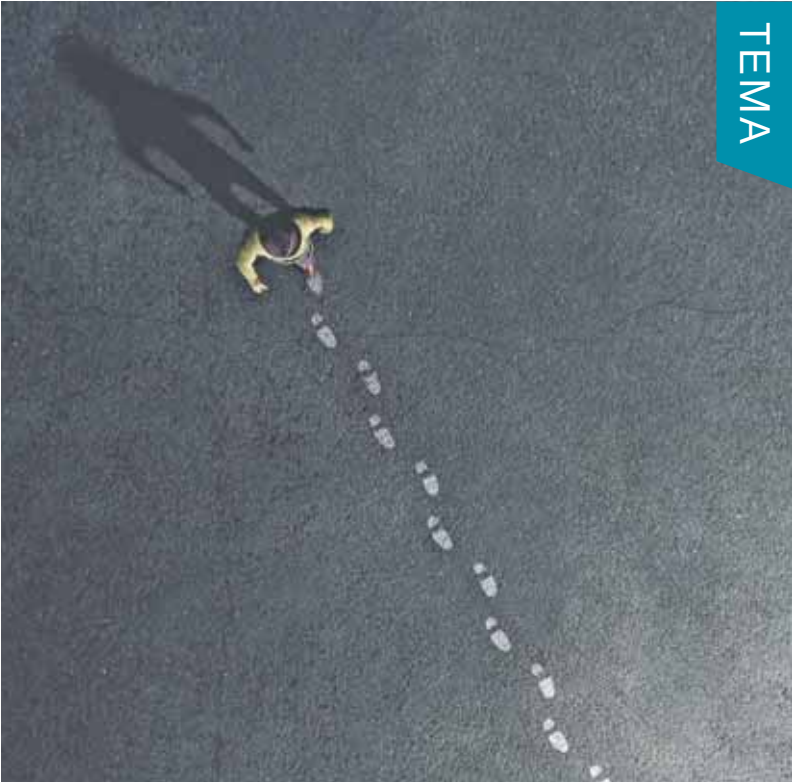
inspiration | nærvær | holdning

► Fejringen af de nye bachelorer var enormt festlig, og der blev gjort langt mere ud af det, end jeg har oplevet på et universitet i Danmark

Kent Kjær Andersen

3

TEMA

Efterfølgelse;
Et liv i efterfølgelse handler først og fremmest om at følges med Jesus, skriver Birger Reuss Schmidt. Ægteparret Vivi og Bent Houmaa Jørgensen fortæller, at det er et liv i taknemmelighed og frihed og giver eksempler på, hvordan det berører alle facetter i livet

6-7

FOTO: ISTOCKPHOTO

Som volontør i en børnehave i Cambodja var Marie Nicolajsens opgave at give børnene masser af kærlighed

LMBU satser på at indføre det amerikanske materiale Awana. Det er trosoplæring til både hjem og menighed

Jonas Kjærgaard har oplevet, at livet ikke altid har været let – men også, at Gud aldrig svigter

5

4

5